

ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง สระที่มีเสียงพยัญชนะท้าย
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เสียงในภาษาไทย ไพเราะเสนาะหู
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง เรื่อง เสียงในภาษาไทย (๔)
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

สระที่มีเสียงพยัญชนะท้าย

สระเกิน (เสียง สระอะ ที่มีเสียงพยัญชนะท้าย) คือสระที่มีเสียงซ้ำกับสระเดี่ยว
ต่างกันว่าสระเกินจะมีเสียงพยัญชนะประสมหรือสะกดอยู่ด้วย มี ๘ เสียง ได้แก่

สระอะที่มีเสียง พยัญชนะท้าย

ขอขอบคุณ สื่อการสอน by บ้านปิ่นสื่อ

จากเว็บไซต์ <https://www.facebook.com/๓๐๕๙๕๕๘๐๙๕๓๙๘๖๓/posts/๒๐๓๙๕๙๖๙๙๒๘๔๒๓๙๘/>

๑. สระอ้า ประสมจากสระอะ และพยัญชนะ ม สะกด (อ้ม) เช่น จำ ระบาย ตำรา น้ำ
๒. สระใจ ประสมจากสระอะ และพยัญชนะ ย สะกด (อัย) เช่น ใส่ใจ สดใส ใต้
๓. สระไย ประสมจากสระอะ และพยัญชนะ ย สะกด (อัย) เช่น ไหม้ เส้นไหม ไม้
๔. สระเอา ประสมจากสระเอา และพยัญชนะ ว สะกด (เอา) เช่น เขา เกาเหลา แก้ว

ฤ อ่านว่า รี ประสมจากพยัญชนะที่มี ร และสระอิ เช่น ฤกษ์ บางครั้งเปลี่ยนเสียงเป็น ริ เช่น ฤษณะ หรือ เรอ เช่น ฤกษ์

ฤ อ่านว่า รือ ประสมจากพยัญชนะที่มี ร และสระ อือ

ภ อ่านว่า ลี ประสมจากพยัญชนะที่มี ล และสระอี

ภ อ่านว่า ลือ ประสมจากพยัญชนะที่มี ล และสระ อือ

สระในภาษาไทย

บางตำราถือว่าภาษาไทยมี ๒๑ เสียง คือไม่รวมสระเกินทั้ง ๘ เสียง เนื่องจาก ถือว่าเป็นพยางค์ ซึ่งมีหน่วยเสียงในตนเองสมบูรณ์อยู่แล้ว และไม่รวมสระประสม เสียงสั้น ทั้ง ๓ เสียง คือ เอียะ เอือะ อัวะ เนื่องจากมีใช้ในภาษาไทยน้อยมาก และ ส่วนใหญ่เป็นคำเลียนเสียงซึ่งไม่ได้ใช้สื่อความหมายอื่น เช่น เพียะ เปี้ยะ ผัวะ เป็นต้น

ขอขอบคุณ สื่อการสอน by บ้านปันสื่อ จากเว็บไซต์ <https://www.facebook.com/๓๐๕๙๕๕๘๐๙๕๓๙๘๖๗/posts/๒๐๓๙๕๙๖๙๙๒๘๔๒๓๙๘/>